

[Krag.]

han skal laane hundrede Millioner Kroner til Gennemførelse af den Plan, som fra Regeringens Side ganske vist uden Ansvar fremførtes i Landbokommissionen Dagen før dette Instrument blev bragt ud af Verden? Jeg har spurgt den højtærede Finansminister, men Svar har jeg ikke faaet. Og naar den højtærede Forsvarsminister har været i Tvivl om, hvad jeg har ment med mine Udtalelser om en ny Overvejelse af vort Neutralitetsværns Tilstrækkelighed, skal jeg sige til den højtærede Minister, at jeg er ikke saa doktrinær, at jeg undlader at tage Hensyn til de ændrede Tilstande i Verden, og Forsvarsministeren er vel bekendt med, at der er sket adskilligt i Verden siden 1932, at mange mørke Skyer har passeret over Europas Himmel siden da og videre ligger over den i en Grad, som er i høj Grad foruroligende. Regeringen har været paa det rene med, at den Ordning, som blev gennemført for Marinens Vedkommende, ikke var fyldestgørende. Den har paa adskillige Omraader ogsaa inden for Hærvæsenet i Belysning af Grænsevanskeligheder, som eventuelt kan komme, truffet Foranstaltninger. Derfor maa jeg tillade mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, om han ikke paa det Grundlag, under Hensyn til de ændrede Tilstande i Europa, under Hensyn til de skiftede Regeringsformer ogsaa i vort Naboskab finder Anledning til at tage disse Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse i Betragtning af, at den Løsning, der tilvejebragtes i 1932, hvilede paa Forudsætninger med Hensyn til Folkeforbundets Stilling i Verden, som næppe har vist sig at holde Stik. Jeg har saa meget mere Anledning til at spørge den højtærede Minister, som jeg nu ved, at det socialistiske Ungdomsforbunds Formand erklærer, at med den radikale Afrustningspolitik og Lejehærordning er Socialdemokratiet færdigt, at man nu i sin Opfattelse af, hvad et Neutralitetsværn tjener til, og hvilke Opgaver det skal løse, staar paa Venstres Standpunkt. Derfor tillader jeg mig endnu en Gang at henstille til den højtærede Forsvarsminister som Stedfortræder for Statsministeren — for saaledes opfatter jeg ham — at tage disse Spørgsmaal op.

Den højtærede Udenrigsminister har

ikke haft Lejlighed at udtale sig under denne Finanslovbehandling. Jeg synes, at der er adskilligt, som det vilde være af særlig Interesse at høre den højtærede Udenrigsministers Mening om, thi er Forholdene her inden for vore Grænser efter den socialistiske Valgsejr maaske lidet interessante, er de saa meget mere interessante udadtil. Nu tillader Tiden mig ikke at komme stærkt ind paa Enkeltheder i saa Henseende, men der er et Spørgsmaal, som Statsministeren eller hellere Udenrigsministeren maa tage Stilling til, inden denne Debat slutter. Det er det Spørgsmaal: Hvorledes ser de Herrer paa den Behandling i Artikler og Tegninger, som Regeringspressen lader Styret hos vor sydlige Nabo blive til Del? Jeg betegnede, dengang den socialdemokratiske Ordfører første Gang havde talt, hans Tale som saare uforstandig. Jeg havde mange Grunde dertil. I denne Tale gjorde det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sig til Talsmand for Aandsfrihed. Ja, jeg maa sige: Herre Gud, Aandsfrihed og de halvkommunistiske og socialistiske Ungdomskredse, hvori det ærede Medlem hidtil i væsentlig Grad har bevæget sig, de staar jo til hinanden som en Balletdanserinde til en Kamel. Hvorledes det forholder sig i saa Henseende, fik vi klart Indblik i ved det ubeherskede Angreb, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch rettede paa Professor Roos, et Angreb, jeg finder fuldkommen utilbørligt — fuldkommen utilbørlige, urimelige og ubegrundede, thi den Udtalelse, som Professor Roos havde fremsat, havde jo ikke den allerfjerneste Forbindelse med det Styre, som er etableret i Tyskland i de senere Aar, ikke den fjerneste Forbindelse med Diktatur, men var kun Udtryk for, at Nazi havde virket dræbende for saa vidt paa de ekspatrieredes Litteratur, som Roos ikke mente at kunne tillægge denne en særlig høj kunstnerisk Standard; om den havde det eller ikke, fik staa hen.

Jeg ser ikke, at denne Udtalelse paa nogen som helst Maade kan danne Grundlag for et Angreb som det, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch her rettede paa Professor Roos, og jeg maa udtale min dybe Forbavselse over, at den højtærede Undervisningsminister har kunnet staa i Gaar her paa denne Plads og ikke tage den under ham sorterende Embedsmand i Forsvar over for dette ganske urimelige og ganske ubeføjede